

в зацінених дітей, на яких звертують увагу по американських колах, який батьки не годяться вищого образования, бо не мають матеріальних засобів. І мають ті діти пропадати, чи може ми як зрілий народ повинні знайти спосіб, щоб цих дітей підлати такі, в школу, бо може ми нічого не криється якраз такий талант, який принесє ще громадському імені? Не бачу Шпенгелю-бум, як пропав інакше, коли б не були збережені на него увагу. Як же це? На всі ті справи не повинні замикають очі, а обдумати раз з шкільною справою.

І. І.

В 1860-ім році Еспанія продала королеву Вікторію і шуканого володаря. Один студент вірбурзького університету написав до еспанського урядового листа в латинській мові (бо по еспанськи не вміє), в якому заявляв, що готов засвідчити, що буде володіти цим царем на задоволення всіх вимог зрозуміти уряду в Мадрид і сподобав собі такого призначення і задоволення. Ця заявка потрапила на престолі перед еспанським університетом. При першому читанні знає студент, що мейстер йому нічого не наприкривало йому і почувається на силах бути

ЗІР! — BRISTOL, PA.
ЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ
БАДЬ
УСТРОЙТЕ
СОВАРИТЕ ПРОСИТИ
362 Укр. Нар. Союзу
УБОТУ, 28-ГО МАЯ 1927 P.
A RAGLANVIEW I HAYES ST.
ГОДИНИ 7-И ВЕЧЕРИ.
ПРОСИТИ СЕБЕ УКРАЇНІ
ІЗ ОКОЛИЦЬ ПАЛІСІ
І БАЛІ.
ДОБРУ ЗАБАВУ РУЧНО
КОМІТЕ

— Кі Сіро. Король наш Фай-
ль, котрому французів віта-
ють Сирію, тепер у Мезопо-
тії.
— Як користувється повною
свободою. Я давніше ста-
новою у Дамаску, але не ста-
нувши, покинув Сирію. Де-
сь пробував у Багдаді, де
було становили інспектора
лімнина.
— Чи чули ви про Україну?
питаю його нарешті.
— Чув, — відповідає Саті, —
на півдні Росії така країна,
як хоче воли так як і ми, араби.
З цієї теми розказує Сати-
рою українського відро-
дження. Історію великого про-
свіщення і кріпаного хресче-
нства, що коштувало жит-
тя найкращих синів народу,
і учений араб слухав уваж-
ливо, доводячи головною а по-

дадає якби у відповідь
нашим тої думкам:
— Що значить життя оди-
нності? Супроти величності Ідеалу?
Потім виходимо на чердак
закладу. З сивих гайбів світа
помітно встає диво. Він
відчує межі морю і гасить зо-
вні світи. Згодом з'являються
поклади першії ціннієї
французьких кольоніальних
являк.
Але я не можу позбутися ду-
ху про Саті і Жюа останні
нова: чим є життя одиниці
супроти величності Ідеалу?
Хто так думає, той побидити
усміє.
— Це для вас встає нині день,
народу Сходу.
(„Діло“).

